

החברותא

בס"ד ערש"ק בעלותך כ"ד סיון תשנ"ח

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 75

פנינים יקרים

התנערי מעפר קומי וכו' (תקון חצות) במדרש כהדא תרנגולתא דמתנערא מן עצמה. רמזו בזה כמו התרנגולת גם אם כל היום תחבק אשפתות ותתפלש בעפר עכ"ל אם אך תניע עצמה להתנער מעפרה במעט קט תעמוד נקיל, אבל אם התרנגולת בעצמה לא תתנענע רק יבאו אחרים מן החוץ לנקותה תכבד עליהם מאד. ככה ענין התשובה לישראל, אם כי ארכו להם ימי החטא והתלכלכו בעוונות, אם רק יתעוררו בעצמם ברוח טהרה לשוב בתשובה גמורה יתרפאו על נקלה, ותלוי רק בבחירת האדם עצמו, וזהו התנערי מעפר כהדא תרנגולתא.

איתא במדרש תהלים (פרק יח) אליהו שאל את ר"נ מפני מה ברא הקב"ה שקצים ורמשים? אמר לו לצורך נבראו, שבשעה שהבריות חוטאים הוא מביט בהן ואומר מה אלו שאין בהם צורך אני מקיימן, אלו שיש בהם צורך על אחת כמה וכמה... כיו"ב אמרו במדרש רבה (ויקרא כ"ז) אדם שאינו ראוי ניוון בזכות הבהמה, דכתיב אדם ובהמה תושיע ה'.

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו (תהלים קמו) את כפלות הלשון ושנויו מוסבר בסדור התהלה והתפארת: את הפסק דין עושה הקב"ה על פי האמת והצדק וזהו צדיק ה' בכל דרכיו, אבל את קיום הפסק דין עושה לפנים משורת הדין, וזהו וחסיד בכל מעשיו.

אמר רב יהודה אמר רב הקב"ה מקפיד על לומדי תורה אפילו עוסקין בה טובא אם אינן זורקין לברך בתורה תחלה, ואיכא לתמוה טובא למה יצא כזאת מלפניו להענישם בעונש גדול ורם כזה על שלא ברכו בתורה תחילה שהיא לכאורה עבירה קלה. ונראה שכוונתו יתב' מעולם היתה שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשמתנו בעצמות ורוחניות וקדושת מקור מוציא תורה... ואם היו עוסקים בתורה על הכוונה הזאת היו המה מרכבה והיכל לשכינתו יתברך שהיתה השכינה ממש בקרבנה... אבל עתה שעברו חוק זה שלא עסקו בתורה כי אם לצורך הדברים הגשמיים להנאתם לידע הדרכם לצורך משא ומתן. גם להתנאות להראות חכמתם... הנה בזה עשו פירוד שנסתלקה השכינה מן הארץ ועלה לה למעלה והארץ נשארה בגשמותה בלי קדושה, וזה היה גורם חורבנה ואבדתה... והוא המכון בכרכת אשר בחר בנו על אשר קרבנו לפני ה' סיני ונתן לנו תורתו הקדושה כלי חמדתו שהיה משתעשע בה בכל יום כדי שתתדבק נשמתנו בעצמות קדושת התורה ורוחניותה ולהוריד השכינה בקרבנו.

כי עבודת התפלה היא לנו עתה במקום עבודת הקרבן שהיה תלוי כולו במחשבתו של הכהן שבמחשבתו היה יכול לפגלו וע"י קדושת מחשבתו היה הקרבן מתעלה לריח נחוח לפניו ית"ש, והעצה היעוצה על זה הוא כמו שאמר המגיד להב"י ז"ל (באזהרה ב' שדרוש הספר מגיד מישרים) זה לשונו: לזוהר מלחשוב בשעת התפלה בשום מחשבה אפילו של תורה ומצות כי אם בחבור התפלה עצמה... שבעת שהאדם מוציא מפיו כל תיבה מהתפלה יצייר לו או במחשבתו אותו התיבה באותיותיה כצורתה ולכוין להוסיף על ידה כח הקדושה שיעשה פרי למעלה להרבות קדושתם ואורם...

כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב וקשה הלא אחרי זה אמרו ואלו שאין להם חלק לעוה"ב? תירץ הרבי רב מפרשיחסחא זצ"ל אלו שאין להם חלק לעוה"ב אין להם בפני עצמם אבל בכללות ישראל יש להם חלק. וזה שאמרו כל ישראל - בכללות ישראל יש להם חלק לעוה"ב שנאמר ועמך כולם צדיקים - שבכללות הם צדיקים.

הגאולה תוכל להזריח ולהתנוצץ.

וע"י שנשים מבטחנו בהשי"ת לא נפחד משום דבר ופחד חיצוני, כי ה' הוא מעוזנו וצור משגבנו והוא עומד תמיד לימין צדקנו, וכפי שיעור הבטחון שאנו בוטחים בו כך הוא לנו מבטח ומשגב, וע"י עצם קיומנו וחיותנו שאנו חיים וקיימים בכל עת ובכל שעה אנו יכולים לחיות כך עם מציאור הקדושה בלי שום מסך מבדיל בינינו לבין אבינו שבשמים, וזהו כל השתוקקותו ורצונו שנפרסם שמו בעולם במאבקו התמידי עם הבשר והדם אשר בכך אנו מקדשים שמו ברבים, עליונים ותחתונים.

והבה נקוה כי הנה הגיע עת דודים וכל אחד ישכיל ויבין לתת חלקו לכך להיות זוכה ומוכה אמן כן יהי רצון.

ושומה עלינו להתחזק ולהתאמץ תמיד, לבקש יחד, את בוראנו יתברך שיגאלנו גאולת עולמים וישים קץ לכל צרותינו ע"י שנוכה להגיע ע"י עבודתנו למידת האחדות בינינו, ע"י שכל אחד יכיר את פחיתות ערכו ואפסותו המוחלטת, ויגיע לביטול באמת שאין לנו שום כח ושום יכולת כי אם חיותו יתברך שהוא יסוד קיומנו בבחינת התווה ובוהו שבראנו בתוכה ועל ידה.

או אז תופיע בינינו האחדות האמיתית שהיא עצמה הגאולה השלימה שאנו מייחלים לה כל הדורות ואז ישרה שכירתו הנגלית והמליאה עלינו בלי שום מחיצה כלל ובוא תבוא ולא תאחר. כי כך טבעה של האחדות הזאת, שהיא מכרחת גאולה. רק אנו צריכים ע"י עבודתנו התמה להכין לה הדרך ולהתקין את הכלים כדי שאור

וקרוב אלינו מאד עת שאנו קוראים לו באמת, לכן צריכים מאד לחזק את הדעת כדי שהרצון יהיה שלם באמת בהכירך לדעת את עוצם הסכנה שאתה נתון בתוכה וצריכים להציל את החיים כדי לזכות לחיים הנצחיים ולא להתייאש חלילה אפילו נופלים אלף אלפים נפילות צריכים לקום ולהתחיל הכל מחדש כי הקב"ה שהוא יוצרנו יודע יצרנו והקדים תשובה להבריאה כדי שכל אחד ואחד ינחיל את עולמו.

ועתה, שומה עלינו להגיע ע"י עבודתנו לאחדות השלימות, פירושו של דבר, שכל אחד יבטל את עצמו ביטול אחר ביטול כדי

שמחתי לקבל אגרת ברכתכם לשנה החדשה עם האיחולים הנלבבים וגם אתם תתברכו עם כל אשר לכם בכל הברכות והויעודים הטובים ברוב נחת ואושר וכל טוב והשי"ת ימלא כל משאלות לבו לטובה אכי"ר.

מרחוק אני מבין את הקשיים והמכשולים הרבים העומדים בדרךך לצאת מסבך הטבע שהוא מתקיף את האדם כמעט ללא הפסקה בכל שטחי החיים, אבל אין דבר העומד בפני הרצון. ואם יש את נפשך, נפש מלשון רצון להינצל מכל הפגעים, יש לך עוזר וסומך בטוח שהוא מצילנו ומושיענו

הגאולה, כי אז נפתחים שערי שמים להשפיע אוצרות הדעת האמת אשר מי יכל לסבול אור יקרות של זיו כבודה, רק אלה שנכנעו וסבלו וחרפו נפשם והמיתו את כל טבעם של יסודותם הבשר והדם והמדות הכרוכות בנפש הם עשו עצמם כלי ריקן ומוכן לקבל סגולת יקרת תפארת שכניתו בבואו לטייל עמנו ולא נהיה מזדעזעים לפניו, ואשרי מי שיזכה לכך מצד עבודתו התמה, והשי"ת יזכינו להיות בין אלה שיזכו לכך, אכי"ר.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות, הקב"ה ישפיע עליכם ועל כל אשר לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם אכי"ר.

שיוכל להגיע למדת האהבה שאינה תלויה בדבר שיאהב את רעהו אהבה כזאת אעפ"י שחברו לא נשא לו פנים ואף גרם לו צער או מכאוב עליו לדעת כי אין נוקף אצבע למטה עד שמכריזין עליו מלמעלה ואם כן, הרי החבר הזה אינו אלא סיבה שלוחה אליו מן השמים להתעורר ומה לו לנטור איבה לחברו, שאינו אלא שליח מעלה, ואדרבה אם רק יחשוב כך הוא העלה את הניצוץ הקדוש החבוי בין שניהם והעלה ארוכה לגגע הנפש אשר באה על תיקונה. וכך מתפרסם הבורא ע"י הנברא אשר זהו תפקידו וכל תכליתו.

אם עם ישראל יתחיל לחיות את חייו בדרך אמונה פשוטה זאת, הרי הגאולה השלימה הנכספת בפתח. כי דרך זו עצמה היא

לכבוד

לכך כי אם ע"י הכנעתנו המוחלטת לפניו יתברך שמו, ע"י שאנו נכנעים לרצונו שנכנע לפני כל אדם, לפני כל דבר ובכל מקום שהוא, ולדון את חברינו לכף זכות גמורה, או אז נזכה למדרגה הנשגבה שהיא אהבה שאינה תלויה בדבר, שהוא יסוד גאולתנו השלימה והנצחית ומי יתן ואתם תזכו ע"י עבודתכם להיות מבשרי החזון הגדול הזה שהוא התכלית האמיתית של הבריאה אשר נבראה בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנקראת ראשית ואומר ראשית חכמה יראת ה', אכי"ר.

בידי/ת/אנאפ ...

ותקותי נאמנה שבעז"ה אתם מתחזקים והולכים בדרך האמונה הפשוטה לחיות את יסוד החיים ויסוד האדם שאין לו שום יסוד מלבד חיותו של הקב"ה שהוא מחייהו בכל נשימה ונשימה, וזו היא כל הבחירה של האדם להודות ולהתוודות שאין לו שום כח מעצמו בפני הגלים הזדוניים של הטבע, בבחינת "לולא ה' עזרתה לי - כמעט שכנה דומה נפשי".

לכן האדם בתפילתו לא-ל חייו יכול לבקש מבוראו שיזכה להינצל ממלכודת הטבע, וגם יזכה לכבשו ולשלוט בו ולהשתמש בו לעבודת הבורא יתברך בבחינת כי ממנו ניקח לעבודת ה', ואין אנו יכולים להגיע

דיבר בסעודה כי האדם צריך לידע להתעמק ולהתבונן שהוא אפסי, שאינו יכול להזיז אבר בלעדי השי"ת וכו' וכו' אמרתי לו הרי דוד המלך ע"ה אמר "תם אני ולא אדע" ולמה צריכין כל כך לדעת על כך? ענה לי הרא"ש: אבל שעמל הרבה להכיר את הבורא, אבל לפני שמתחילין בעבודה זו, אין זה שווה מאומה לומר "תם אני ולא אדע", כי למה ניתן לו לאדם שכל ובינה?

נכנס אצלו אחד הדורש ברבים ויש לו הרבה כבוד ופרסומת ממאות איש הבאים לשמוע דברי מוסר ודרוש שלו. וביקש מהרא"ש שיאמר לו קצת דברי כבושין להכניע את הגאווה שלו כאשר מאות איש עומדים בפניו ובולעים כל מלה. אמר לו הרא"ש: פאלשער! הרי את הכבוד הזה אתה רוצה ואפילו מקבל חיות מזה, דע לך שאין אלוקים בתוך כל הדרשות שלך! אמר לו הדרשן: ובכן מה עלי לעשות? אמר לו הרא"ש: תגלה את קלונך ברבים, שיראו כולם שאתה אפס ואין, אז ישמעו לך...

התגלגלה שיחה על דרגתו הגבוהה של שלמה המלך שחיבר ג' ספרים קדושים שה'ש, קהלת ומשלי. שאלתי אותו: ומדוע נכשל בלקיחת אלף נשים, מכל העמים? והרי הכתוב מעיד עליו "ויעש שלמה הרע בעיני ה'" אמר הרא"ש: כוונתו היתה לטובה להוציא את כל הניצוצות של העמים, והיתה כבר גאולה שלימה, אך מכיון שלא עלה בידו, ה' זה חטא גדול. צריכין לקיים את התורה בלי התחכמויות.

סיפר לי בליל ש"ק מה שאירע לו לפני כמה שעות. הוא נוהג לנסוע למקוה עש"ק. הנהג משאיר אותו לחצי שעה במקוה של ביהכ"נ ביאלע, הולך לו וחוזר כעבור חצי שעה לקחתו חזרה לביתו. והנה המים רותחים מדי שלא יכול להכנס למים. רצה לחזור הביתה אבל אינו יכול ללכת רגלי והנהג טרם חזר. רצה להישאר בביהכ"נ עד שיבוא והנה אין לו משקפיים. ובכן יצא החוצה, והנה עומדת לה מכונית עם אברך. שאל אותו הרא"ש אם רוצה להחזירו לבית, הסכים הלה. שאל אותו: איך אתה מגיע לכאן? עכשיו ענה לו, אף אני איני יודע, אף פעם לא הייתי כאן בשעה מאוחרת כזו חצי שעה לפני הדלקת הנרות. אמר לו הרא"ש הרי רואה אתה עכשיו את השי"ת סיבת כל הסיבות שסיבב שתבוא כאן לקחת אותי. הרא"ש סיים שהאברך הזה אמר לו שאף פעם לא נתחזקה אצלו האמונה בהשגחה פרטית כמו עכשיו באופן מוחשי. שאלתי להרא"ש האם האברך הזה מחזיק כבר באמונה אחרי שראה זאת, אמר לי: ודאי שלא, הסיבה האירה לו רק לרגע את האמונה, ומיד נעלם ממנו כי לאמונה צריך עבודה מתמדת בלי הרף. הלא גם בני ישראל עמדו בדרגה הכי גבוהה כאשר השמים נפתחו במעמד הר סיני וראו כי מן השמים מדברים אתך אנכי ה' אלוקיך, וחזו בעיניהם התגלות השכינה, ובכ"ז כעבור חודש וחצי עבדו את העגל, כי להמשיך באמונה צריכין עבודה מדי יום ביומו ובכל רגע, בלי עבודה כזאת לא תעזור שום דרגה.

שהשפחה במעונם

הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' להולדת הנד
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנד
הר"ר יונה מילר ומשפ' להולדת הנד
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנד
הר"ר שלמה ביגס לנישואיו בעז"ה בשעת"מ
הר"ר משה יוסף גליק ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר ישעי' גליק ומשפ' לנישואי הנדה

הדפ"ק
מסכת הדברות
שנ"י 3
סל: 02 5829888
ת.ד. 5080
ירושלים 91050